

LỄ THẬT TIN LÀNH CỦA NƯỚC ĐỨC CHÚA TRỜI

Phần 5 - Giá mà những người được cứu chuộc phải trả cho được vào Nước Đức Chúa Trời - Bài 7.

Tiếp theo bài trước (**Bài 6**), chúng ta đã học và suy gẫm những sự mâu nhiệm đã chép trong sách Sáng thế ký đoạn 31, câu 17 và 18. Hôm nay chúng ta tiếp tục suy gẫm những sự mâu nhiệm được chép tiếp trong đoạn Kinh-Thánh trên, vì Đức Chúa Jêsus Christ đã phán rằng, hết thảy các Lời của Đức Chúa Trời đều là thần linh và sự sống. Đức Chúa Jêsus Christ cũng phán rằng, Ngài - Lời Đức Chúa Trời - là sự sống lại và sự sống cho tâm linh của loài người, vì thế cho nên một chấm hay một nét trong các Lời của Đức Chúa Trời đã được chép trong Kinh-Thánh (thuộc về phần Cựu ước), phải được tôn trọng và phải được tiếp nhận và tuân theo, hầu cho tâm linh của loài người chúng ta nhờ quyền phép của Lời Đức Chúa Trời mà được phục hồi lại mọi sự mà loài người (ra từ A-đam) đã bị thiếu mất (bởi tội lỗi của A-đam), vì Đức Chúa Trời sẽ không ban cho loài người những gì loài người đang có, nhưng Ngài ban cho loài người chúng ta những sự đã vì tội lỗi của A-đam mà bị thiếu mất, hầu cho loài người được phục hồi tiêu chuẩn của con kế tự Đức Chúa Trời.

Sáng thế ký 31:17-21: Gia-cốp bèn đứng dậy, đỡ vợ và con lên lưng lạc đà, dẫn hết thảy súc vật và của cải mình, tức súc vật mình đã gây dựng ở Pha-đan-A-ram, đặng trở về cùng Y-sác, cha mình, ở Ca-na-an. Trong lúc La-ban mắc đi hốt lông chiên người, thì Ra-chên ăn cắp các pho tượng thờ trong nhà của cha mình. Gia-cốp gạt La-ban, vì không nói rằng, mình muốn đi trốn. Vậy, người đứng dậy, đem theo hết thảy tài vật mình, trốn đi ngang qua sông, thẳng tuốt về núi Ga-la-át.

Tóm tắt ý nghĩa của bài trước (**Bài 6**), khi người tin Chúa đã trải qua một thời gian liên tục gắn bó với sự dắt dẫn của Đức Thánh-Linh (mà La-ban là bóng) và nhận được những sự ban cho của Ngài, thì công việc đầu tiên và trước nhất người tin Chúa đó phải làm, sẽ không phải là đi ra rao giảng Tin-Lành với quyền phép của Đức Chúa Trời (như mọi người tin Chúa vẫn mong muốn), mà là sự đối diện trực tiếp với thân thể xác thịt của chính mình (mà xứ Ca-na-an là bóng) và công việc của sự đối diện này là thông qua quyền phép của Đức Thánh-Linh và những sự mà người tin Chúa đã được nhận lại cho tâm linh mình, (mà Ra-chên, Lê-a, Xinh-ba, Bi-la cùng các con trai và một con gái của Gia-cốp đó là bóng) để đánh trận cho Nước Đức Chúa Trời trên chính cuộc đời của mình.

Ê-phê-sô 6:10-18: Vả lại, anh em phải làm mạnh dạn trong Chúa, nhờ sức toàn năng của Ngài. Hãy mang lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời, để được đứng vững mà địch cùng mưu kế của ma quỷ. Vì chúng ta đánh trận, chẳng phải cùng thịt và huyết, bèn là cùng chủ quyền, cùng thế lực, cùng vua chúa của thế gian mờ tối này, cùng các thần dữ ở các miền trên trời vậy. Vậy nên, hãy lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời, hầu cho trong ngày khốn nạn, anh em có thể cự địch lại và khi thắng hơn mọi sự rồi, anh em được đứng vững vàng. Vậy, hãy đứng vững, lấy lễ thật làm dây nịt lưng, mặc lấy giáp bằng sự công bình, dùng sự sẵn sàng của Tin Lành bình an mà làm giày dép. Lại phải lấy thêm đức tin làm thuẫn, nhờ đó anh em có thể dập tắt được các tên lửa của kẻ dữ. Cũng hãy lấy sự cứu chuộc làm mũ trụ, và cầm gươm của Đức Thánh Linh, là Lời Đức Chúa Trời. Hãy nhờ Đức Thánh Linh, thường thường làm đủ mọi thứ cầu nguyện và nài xin. Hãy dùng sự bền lòng trọn vẹn mà tỉnh thức về điều đó, và cầu nguyện cho hết thảy các thánh đồ.

Chúng ta hãy trở lại với chữ **trở về** được chép trong Sáng thế ký đoạn 31 câu 18, đó là chữ **בָּוֹא** - bow', số 935 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **để tiến vào, để gia nhập, để tiến hành cuộc nói chuyện, để tiến hành cuộc điều tra, để thiết lập mối quan hệ, để chiếu sáng lên nơi đó; để tiến hành chiến tranh, để tấn công;**

Lời Chúa đã chép về xứ Ca-na-an, là một vùng đất thuộc về vườn Ê-đen từ lúc ban đầu và cũng là xứ mà Đức Giê-Hô-Va đã hứa ban cho Áp-ra-ham và cho dòng dõi của người làm sản nghiệp, vốn là một xứ được sữa và mật, nhưng vì cơ tội lỗi của A-đam (người thứ nhất được tạo nên trên đất này) mà đất bị rửa sả và quyền lực của ma quỷ đã hợp pháp xâm chiếm và cai trị đất, như Lời Chúa đã chép:

Sáng thế ký 3:17-19: Ngài lại phán cùng A-đam rằng: Vì ngươi nghe theo lời vợ mà ăn trái cây Ta đã dặn không nên ăn, vậy, đất sẽ bị rửa sả vì ngươi; trọn đời ngươi phải chịu khó nhọc mới có vật đất sanh ra mà ăn. Đất sẽ sanh chông gai và cây tật lê, và ngươi sẽ ăn rau của đồng ruộng; ngươi sẽ làm đổ mồ hôi trán mới có mà ăn, cho đến ngày nào ngươi trở về đất, là nơi mà có ngươi ra; vì ngươi là bụi, ngươi sẽ trở về bụi.

Chúng ta hãy xem Lời Chúa trong phần Kinh-Thánh Tân-ước chép gì về điều này.

Rô-ma 8:19-23: Thật thế, muôn vật ước ao nóng nảy mà trông đợi con cái Đức Chúa Trời được tỏ ra.

Vì muôn vật đã bị bắt phục sự hư không, chẳng phải tự ý mình, bèn là bởi cơ Đấng bắt phục. Muôn vật mong rằng mình cũng sẽ được giải cứu khỏi làm tội sự hư nát, đặng dự phần trong sự tự do vinh hiển của con cái Đức Chúa Trời. Vì chúng ta biết rằng muôn vật đều than thở và chịu khó nhọc cho đến ngày nay; không những muôn vật thôi, lại chúng ta, là kẻ có trái đầu mùa của Đức Thánh Linh, cũng than thở trong lòng, đang khi trông đợi sự làm con nuôi, tức là sự cứu chuộc thân thể chúng ta vậy.

Bản King James version chép: ¹⁹For the earnest^{G603} expectation^{G603} of the creature^{G2937} waiteth^{G553} for the manifestation^{G602} of the sons^{G5207} of God^{G2316}. ²⁰For the creature^{G2937} was made^{G5293} subject^{G5293} to vanity^{G3153}, not willingly^{G1635}, but by reason^{G1223} of him who hath subjected^{G5293} the same in hope^{G1680}, ²¹Because^{G3754} the creature^{G2937} itself^{G846} also^{G2532} shall be delivered^{G1659} from the bondage^{G1397} of corruption^{G5356} into^{G1519} the glorious^{G1391} liberty^{G1657} of the children^{G5043} of God^{G2316}. ²²For we know^{G1492} that the whole^{G3956} creation^{G2937} groaneth^{G4959} and travaileth^{G4944} in pain together^{G4944} until^{G891} now^{G3568}. ²³And not only^{G3440} they, but ourselves also^{G2532}, which have^{G2192} the firstfruits^{G536} of the Spirit^{G4151}, even^{G2532} we ourselves groan^{G4727} within^{G1722} ourselves^{G1438}, waiting^{G553} for the adoption^{G5206}, to wit, the redemption^{G629} of our body^{G4983}.

Vì Giê-hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên loài người để quản trị công việc do tay Ngài dựng nên trên đất này, điều đó có nghĩa là muôn vật sẽ nhận được mọi sự từ Đức Chúa Trời, tùy thuộc vào tình trạng thuộc linh của loài người trước Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời, vì thế cho nên khi A-đam phạm tội, thì muôn vật trên đất này đã phải chịu sự phán xét của Đức Chúa Trời, như Lời Chúa đã chép.

Khi Đức Chúa Jêsus Christ đến thế gian này trong thân thể xác thịt giống như thân thể xác thịt của loài người chúng ta, thân thể của Ngài cũng phải chịu đựng hậu quả do tội lỗi của A-đam gây ra.

Ê-sai 53:1-8: **Ai tin điều đã rao truyền cho chúng ta, và cánh tay Đức Giê-hô-va đã được tỏ ra cho ai? Người đã lớn lên trước mặt Ngài như một cái chồi, như cái rễ ra từ đất khô. Người chẳng có hình dung, chẳng có sự đẹp đẽ; khi chúng ta thấy người, không có sự tốt đẹp cho chúng ta ưa thích được. Người đã bị người ta khinh dể và chán bỏ, từng trải sự buồn bực, biết sự đau ốm, bị khinh như kẻ mà người ta che mặt chẳng thèm xem; chúng ta cũng chẳng coi người ra gì. Thật người đã mang sự đau ốm của chúng ta, đã gánh sự buồn bực của chúng ta; mà chúng ta lại tưởng rằng người đã bị Đức Chúa Trời đánh và đập, và làm cho khốn khổ. Nhưng người đã vì tội lỗi chúng ta mà bị vết, vì sự gian ác chúng ta mà bị thương. Bởi sự sửa phạt người chịu chúng ta được bình an, bởi lần roi người chúng ta được lành bệnh. Chúng ta thấy đều như chiên đi lạc, ai theo đường nấy; Đức Giê-hô-va đã làm cho tội lỗi của hết thảy chúng ta đều chất trên người. Người bị hiếp đáp, nhưng khi chịu sự khốn khổ chẳng hề mở miệng. Như chiên con bị dắt đến hàng làm thịt, như chiên cầm ở trước mặt kẻ hốt lông, người chẳng từng mở miệng. Bởi sự ức hiếp, và xử đoán, nên người đã bị cất lầy; trong những kẻ đồng thời với người có ai suy xét rằng người đã bị dứt khỏi đất người sống, là vì cơ tội lỗi dân ta đáng chịu đánh phạt?**

Thân thể của Đức Chúa Jêsus Christ cũng phải chịu những sự buồn bực, biết sự đau ốm, như Lời Chúa chép trong Rô-ma 8:20: **Vì muôn vật đã bị bắt phục sự hư không, chẳng phải tự ý mình, bèn là bởi cơ Đấng bắt phục.** Nhưng bản King James version chép rõ hơn, đó là: ²⁰For the creature^{G2937} was made^{G5293} subject^{G5293} to vanity^{G3153}, not willingly^{G1635}, but by reason^{G1223} of him who hath subjected^{G5293} the same in hope^{G1680},

Có nghĩa là: *Vì các tạo vật (sinh vật, loài vật, loài người) đã bị lệ thuộc (tùy thuộc, bắt phải phục) sự hư không (tình trạng sa đọa, hư hỏng, vô ích), không phải bởi tự ý mình (không phải tự nguyện, không phải tình nguyện), nhưng bởi ý của Đấng cũng bị bắt phục (tự ý mình chịu vâng phục) trong sự biết trước.*

Chữ **bị bắt phục - hath subjected**^{G5293} chép trong câu 20 trên, đó là chữ ὑποτάσσω - hupotasso, số 5293 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *tùy thuộc vào, lệ thuộc vào, bị bắt phục, tự mình chịu vâng phục.*

Khi Giê-hô-Va Đức Chúa Trời phán xét A-đam, Ngài đã phán rằng muôn vật (đã được giao cho A-đam quản trị), bị rửa sả, mà trong muôn vật thuộc về đất đó, có thân thể xác thịt của loài người.

Để cứu chuộc loài người, cả thân thể xác thịt và tâm linh, Đức Chúa Trời đã sai Con một của Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ đến thế gian này trong thân thể xác thịt giống như thân thể xác thịt của loài người, để làm người dẫn đưa loài người ra khỏi quyền lực của sự rửa sả và quyền lực của sự chết và chính Ngài trở thành con đường, là phương pháp, là cách thức để loài người biết làm thế nào và sống như thế nào để thân thể xác

thịt được cứu chuộc ra khỏi sự rửa sả của Luật pháp và linh hồn được cứu chuộc khỏi quyền lực của sự chết.

Một Lẽ thật rất quan trọng mà mọi người tin Chúa phải nhận biết, đó là Đức Chúa Jêsus Christ đã đến thế gian này để cứu chuộc loài người và chính Ngài là giá cứu chuộc loài người cùng muôn vật mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã giao cho loài người quản trị. Khi giá cứu chuộc đã được hoàn thành qua sự thương khó và sự chết của Đức Chúa Jêsus Christ trên thập tự giá, thì điều đó không có nghĩa là hết thảy loài người, cùng muôn vật trên đất này liền được giải cứu, giải phóng và giải thoát khỏi quyền lực của sự tội và sự chết! Bởi vì chính loài người (A-đam) đã vi phạm mạng lệnh của Đức Chúa Trời (Lời Đức Chúa Trời là Luật pháp) và vì cơ tội lỗi đó mà loài người phải chết và muôn vật vốn đã được Đức Chúa Trời giao cho loài người quản trị ở trên đất này, bị rửa sả, vì thế cho nên khi giá cứu chuộc đã được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban cho, thì loài người phải tiếp nhận giá cứu chuộc đó cho mình theo đúng Luật mà Đức Chúa Jêsus Christ - Đấng cứu chuộc - đã phán dạy, chứ không phải là người ta mở miệng ra nói rằng **“tôi tin Chúa”** là được sự cứu chuộc.

Cũng một nguyên tắc đó, hết thảy những người đã tiếp nhận giá cứu chuộc của Đức Chúa Trời, phải vâng phục hoàn toàn vào Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời (là Luật pháp mà chính Đức Chúa Jêsus Christ - Đấng cứu chuộc - đã vâng giữ và làm theo), để cứu chuộc sự sống mình cùng cứu chuộc mọi sự thuộc về mình ở trên đất này, chứ muôn vật thuộc về người ấy cũng như thân thể xác thịt và linh hồn người ấy không tự động được cứu chuộc.

Giăng 15:10-11: **Nếu các người vâng giữ các điều răn của Ta, thì sẽ ở trong sự yêu thương Ta, cũng như chính Ta đã vâng giữ các điều răn của Cha Ta, và cứ ở trong sự yêu thương Ngài. Ta nói cùng các người những điều đó, hầu cho sự vui mừng của Ta ở trong các người, và sự vui mừng các người được trọn vẹn.**

Lời Chúa đã chép rõ rằng: **Thật thế, muôn vật ước ao nóng nảy mà trông đợi con cái Đức Chúa Trời được tỏ ra.** Bản King James version chép: ¹⁹For the earnest^{G603} expectation^{G603} of the creature^{G2937} waiteth^{G553} for the manifestation^{G602} of the sons^{G5207} of God^{G2316}. (Rô-ma 8:19)

Muôn vật mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã giao cho A-đam - loài người quản trị đó, đã vì tội lỗi của A-đam mà bị sự rửa sả cai trị và như vậy, khi Đức Chúa Trời ban giá cứu chuộc cho loài người, thì chính loài người phải thực hành sự cứu chuộc muôn vật vốn thuộc về mình, theo luật pháp công bình của Đức Chúa Trời, chứ không phải là Đức Chúa Jêsus Christ làm sự cứu chuộc đó cho loài người chúng ta, vì Kinh-Thánh đã chép rõ là **muôn vật ước ao nóng nảy mà trông đợi con cái Đức Chúa Trời được tỏ ra**, chứ không chép là **trông đợi Con Đức Chúa Trời được tỏ ra**.

Hãy nhớ lại Lời Đức Chúa Jêsus Christ đã phán với Phi-lát, người Rô-ma rằng: **“Nước của Ta chẳng phải thuộc về thế gian này. Ví bằng nước Ta thuộc về thế gian này, thì tôi tớ của Ta sẽ đánh trận, đặng Ta khỏi phải nộp cho dân Giu-đa; nhưng hiện nay nước Ta chẳng thuộc về hạ giới.”** (Giăng 18:36)

Các chữ **Ta** đã được chép đó là nói về Đức Chúa Jêsus Christ và Ngài là Lời Đức Chúa Trời. Đức Chúa Jêsus Christ đã không nói về chính thân thể Ngài bị người những người Giu-đa bắt và giao Ngài cho người Rô-ma giết, mà Ngài nói về Lời của Đức Chúa Trời đã bị những người Giu-đa vô tín, khiến ra sự nói dối, mất quyền phép, khiến người ta không nhận được quyền phép để cứu chuộc sự sống mình khỏi quyền lực của sự chết. Đức Chúa Jêsus Christ cũng đã nói tiên tri rằng, khi Nước Đức Chúa Trời - Luật pháp của Thánh-Linh sự sống - đã được ban xuống cho Hội-Thánh thật của Ngài, thì bấy giờ các tôi tớ của Ngài sẽ đánh trận, nghĩa là sẽ rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời bằng quyền phép của Đức Thánh-Linh, để đánh trận với những người mang danh là người Giu-đa mà thật không phải là người Giu-đa, như Lời Chúa đã chép trong sách Khải huyền rằng: **“Này, Ta ban cho người mấy kẻ trong những kẻ thuộc về hội quỷ Sa-tan, chúng nó xưng mình là người Giu-đa, mà kỳ thực không phải, nhưng chúng nó nói dối; này, Ta sẽ khiến chúng nó đến sắp mình xuống dưới chân người, và sẽ cho chúng nó biết rằng Ta đã yêu người.”** (Khải huyền 3:9)

Gia-cốp là người hình bóng về Đức Chúa Jêsus Christ - Đấng chăn chiên lớn của Đức Chúa Trời, mà công việc của người chăn chiên là luôn đi trước bầy chiên, để tìm cho bầy chiên đồng cỏ xanh tươi, mé nước bình tịnh và nơi yên nghỉ. Mọi sự đã xảy đến với Gia-cốp đều là hình bóng về công việc của Đức Chúa Jêsus Christ, khi Ngài gọi các môn đồ (được Đức Giê-Hô-Va chọn vào giao phó cho Ngài), để Ngài dạy dỗ, dắt dẫn cho được sự hiểu biết về Tin-Lành quyền phép của Đức Chúa Trời, sẽ hành động trong lòng của những người nào tiếp nhận, tin cậy, vâng giữ và làm theo Lời Đức Chúa Trời, khiến người được trở nên người mới, theo

tiêu chuẩn của Lời Đức Chúa Trời. Tại điểm này, hết thảy mọi người tin Chúa phải nhận biết rằng, Đức Chúa Jê-sus Christ đã được Đức Chúa Cha sai đến thế gian để làm chứng cho Lẽ thật, tức là Ngài làm chứng cho loài người biết rằng, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng cứu chuộc và Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời cứu chuộc loài người bằng Lời của Ngài, là Lời đã được ban cho dân Y-sơ-ra-ên qua Môi-se, cùng các Lời mà Đức Giê-Hô-Va đã tiếp tục ban cho loài người qua các đấng tiên tri của Ngài và đến kỳ sau rốt này, Ngài làm qua Đức Chúa Jê-sus Christ.

Khi Đức Chúa Jê-sus Christ thi hành chức vụ mà Đức Chúa Cha đã giao phó cho Ngài, Ngài không phán dạy người ta theo ý riêng của Ngài, nhưng nói lại mọi điều mà Ngài đã nghe Đức Chúa Cha phán và Ngài đã làm theo mọi điều mà Ngài đã thấy Đức Chúa Cha làm và như vậy, loài người không được phân tách các Lời của Đức Chúa Trời được chép trong Kinh-Thánh (phần Cựu ước) với các Lời mà Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán dạy, vì Đức Chúa Jê-sus Christ với Đức Chúa Cha là một.

Sự làm chứng của Đức Chúa Jê-sus Christ được chứng minh bằng sự sống của Ngài, hành động trong thân thể xác thịt giống như thân thể xác thịt của chúng ta ở trên đất này, để hết thảy những người nào muốn nhận được sự cứu chuộc thân thể xác thịt mình ra khỏi sự rủa sả của Luật pháp và cứu chuộc tâm linh ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết, thì phải học theo Ngài và làm theo Ngài, như Chúa Jê-sus đã phán:

Ma-thi-ơ 11:28-30: Hỡi những kẻ mệt mỏi và gánh nặng, hãy đến cùng Ta, Ta sẽ cho các người được yên nghỉ. Ta có lòng nhu mì, khiêm nhường; nên hãy gánh lấy ách của Ta, và học theo Ta; thì linh hồn các người sẽ được yên nghỉ. Vì ách Ta dễ chịu và gánh Ta nhẹ nhàng.

Các chữ **Ta** được chép trong các câu trên, là nói về chính Đức Chúa Jê-sus Christ - Danh Ngài được xưng là Lời Đức Chúa Trời (Khải huyền 19:13).

Đến với Lời Đức Chúa Trời là đến với hết thảy các Lời đã được chép trong Kinh-Thánh, mà khi nói đến Kinh-Thánh (như Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán) là đến với năm sách của Môi-se cùng các sách trong phần chúng ta gọi là Cựu ước, tức là từ sách Sáng thế ký cho đến sách Ma-la-chi, vì khi Đức Chúa Jê-sus Christ phán rằng: **“Kinh Thánh làm chứng về Ta”** (Giăng 5:39) ấy là Ngài phán về toàn bộ cách sách, từ năm sách của Môi-se cho đến sách Ma-la-chi, chứ Ngài không phán về phần Tân-ước, là các sách được Đức Chúa Jê-sus Christ mạng lệnh cho các môn đồ của Ngài phải làm chứng về Ngài và Đức Thánh-Linh đã khiến phần Kinh-Thánh Tân-ước được viết xuống, để làm chứng về sự cứu chuộc trọn vẹn của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời dành cho loài người trên đất này thông qua Đức Chúa Jê-sus Christ - Con một của Đức Chúa Trời.

Khi chúng ta học và suy gẫm mọi sự đã được chép trong sách Sáng thế ký trong sự tin cậy, chúng ta sẽ được Đức Thánh-Linh dắt dẫn vào những sự mầu nhiệm qua các công việc của Đức Giê-Hô-Va, được chép trong Luật pháp văn tự và được **“giải bày, truyền giải”** qua Đức Thánh-Linh - Thần Lẽ thật vậy.

Trở lại với việc: **Gia-cốp bèn đứng dậy, dỡ vợ và con lên lưng lạc đà, dẫn hết thảy súc vật và của cải mình, tức súc vật mình đã gây dựng ở Pha-đan-A-ram, đặng trở về cùng Y-sác, cha mình, ở Ca-na-an.** Là bóng về công việc mà hết thảy những người tin Chúa, được Đức Thánh-Linh gọi và chỉ định vào chức vụ hầu việc Đức Chúa Jê-sus Christ, sẽ phải làm theo Lẽ thật, đó là mọi người phải đối diện với mọi sự đã và đang hành động trong thân thể xác thịt của chính mình, như ý nghĩa của chữ **trở về** (được chép trong Sáng thế ký 31 câu 18): **để tiến vào, để gia nhập, để tiến hành cuộc nói chuyện, để tiến hành cuộc điều tra, để thiết lập mối quan hệ, để chiếu sáng lên nơi đó; để tiến hành chiến tranh, để tấn công;**

Sau khi dân Y-sơ-ra-ên (hậu tự của những người Y-sơ-ra-ên đã ra khỏi xứ Ê-díp-tô cùng với Môi-se) đã hành trình nơi đồng vắng bốn mươi năm, trước khi qua đời, Môi-se đã phán dạy dân Y-sơ-ra-ên về công việc họ phải làm, khi họ vượt qua sông Giô-đanh để vào nhận lấy xứ Ca-na-an.

Phục truyền luật lệ ký 12:1-32: Đây là những luật lệ và mạng lệnh mà trọn đời mình sống trên đất các người phải gìn giữ làm theo trong xứ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời của tổ phụ người đã ban cho người nhận lấy. Phàm nơi nào những dân tộc, mà các người sẽ đuổi đi, đã hầu việc các thần chúng nó, hoặc trên núi cao, hoặc trên các đồi hay là dưới những cây xanh, thì các người phải hủy diệt sạch hết đi. Phải phá đổ bàn thờ, đập bể pho tượng, và thiêu những trụ A-sê-ra của chúng nó trong lửa; lại làm tan nát những tượng chạm về các thần chúng nó, và xóa tên các thần ấy cho khỏi chỗ đó. Chớ tùy tục chúng nó mà phục sự Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người; song nơi nào trong những chi phái các người, mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người sẽ chọn, đặng đặt Danh Ngài, tức là nơi ngự của Ngài, thì các người phải

tìm đi đến đó, đem dâng tại đó những của lễ thiêu, các hy sinh, thuế một phần mười, lễ vật dâng giờ lên, của lễ hoàn nguyện, của lễ lạc ý và các con đầu lòng của bầy bò và chiên; rồi các người sẽ ăn tại đó, trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người, vui vẻ cùng gia quyến mình, vì mọi việc tay mình làm đã được Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ban phước cho. Chớ làm như chúng ta làm ngày nay đây, là mỗi người làm tùy ý mình tưởng là phải; vì các người chưa vào nơi an nghỉ, và chưa hưởng lấy cơ nghiệp mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ban cho người. Vậy, các người sẽ đi ngang qua sông Giô-đanh, ở trong xứ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người ban cho làm sản nghiệp. Ngài sẽ ban sự bình an cho các người, không để kẻ thù nghịch xung quanh hăm áp, và khiến cho các người được ở yên ổn. Bây giờ, sẽ có một chỗ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người chọn, đặt cho danh Ngài ở; ấy là nơi các người sẽ đem dâng mọi điều ta dặn các người, tức là những của lễ thiêu, các của lễ hy sinh, thuế một phần mười, lễ vật dâng giờ lên, và mọi của lễ tốt nhất, mà các người hứa nguyện dâng cho Đức Giê-hô-va. Các người, con trai, con gái, tôi trai và tôi gái của các người sẽ vui vẻ trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người, luôn với người Lê-vi ở trong thành các người, vì người không có phần, cũng không hưởng nghiệp chung với các người. Khá coi chừng, chớ dâng của lễ thiêu mình trong những nơi nào người thấy; nhưng phải dâng tại nơi Đức Giê-hô-va sẽ chọn trong một của các chi phái người, và tại đó người phải làm mọi điều ta truyền dặn. Song trong các thành mình, người được mặc ý giết những thú vật và ăn thịt nó, tùy theo sự phước lành mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời người sẽ ban cho người; vô luận người bị ô uế hay là người được tinh sạch sẽ đều ăn thịt nó như ăn con hoàng dương và con nai đực. Chỉ các người chớ ăn huyết; phải đổ huyết trên đất như nước vậy. Của thuế một phần mười về ngũ cốc, về rượu hay là dầu, cùng những con đầu lòng của bầy bò hay chiên, vật chi người hứa nguyện dâng lên, các của lễ lạc ý, hay là lễ vật dâng giờ lên, thì các người chớ nên ăn tại trong các thành mình. Nhưng người, các con trai, con gái, tôi trai, và tôi gái người, cùng người Lê-vi ở trong thành người, phải ăn những vật ấy trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, tại chỗ Ngài sẽ chọn; người sẽ vui vẻ trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, về mọi việc tay người đã làm. Trọn đời người ở trong xứ, khá giữ mình, chớ bỏ bê người Lê-vi. Khi Giê-hô-va Đức Chúa Trời người đã mở rộng bờ cõi người, y như Ngài đã phán, và vì người ước ao ăn thịt, nên nói: Tôi muốn ăn thịt! thì khá tùy ý ăn lấy. Nếu chỗ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời người đã chọn đặt danh, Ngài cách xa người, người được giết bò hay chiên mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ban cho người, y như ta dặn; rồi tùy ý người muốn, ăn lấy nó trong thành mình. Phải ăn thịt ấy như ăn con hoàng dương và con nai đực; vô luận người bị ô uế hay là người tinh sạch cũng đều ăn cả. Song phải giữ mình, chớ ăn huyết; vì huyết là sự sống, nên chớ ăn thịt luôn với sự sống. Người chớ ăn huyết: phải đổ nó trên đất như nước. Đừng ăn huyết, hầu người và con cháu người được phước, bởi vì có làm điều ngay thẳng trước mặt Đức Giê-hô-va. Còn về thú vật người biệt riêng ra thánh, hay là hứa nguyện dâng lên, thì phải đem nó theo mình đến nơi Đức Giê-hô-va đã chọn, dâng thịt và huyết nó làm của lễ thiêu trên bàn thờ của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người; còn huyết các con sinh khác, thì phải đổ trên bàn thờ của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, đoạn mới ăn thịt nó. Hãy giữ và nghe các điều này mà ta dặn biểu người, để người và con cháu người được phước đời đời, bởi vì làm điều tốt lành và ngay thẳng trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời người. Khi Giê-hô-va Đức Chúa Trời người đã diệt khỏi trước mặt người những dân tộc mà người đi đến đuổi đi đó, khi người đã đuổi chúng nó rồi, và được ở trong xứ chúng nó, thì hãy giữ lấy mình, kéo sau khi chúng nó đã bị diệt khỏi trước mặt người, người sa vào bẫy, bắt chước chúng nó, cầu thần chúng nó, mà hỏi rằng: Các dân tộc này phục sự các thần mình thế nào? Ta cũng muốn làm theo vậy nữa. Người chớ phục sự Giê-hô-va Đức Chúa Trời người như vậy, vì mọi điều Đức Giê-hô-va lấy làm gớm ghiếc và ghét, thì chúng nó đã làm cho các thần mình: đến nỗi chúng nó thiêu con trai và con gái mình trong lửa, để cúng thờ các thần mình. Các người khá cẩn thận làm theo mọi điều ta dặn biểu các người: chớ thêm hay là bớt chi hết.

Mọi sự dạy dỗ của Môi-se đối với dân Y-sơ-ra-ên trước khi người qua đời, đều là bóng về những sự dạy dỗ của Đức Chúa Jêsus Christ, trước khi Ngài chịu thập tự giá, cũng như trước khi Ngài trở về thiên đàng với Đức Chúa Cha, đó là Đức Chúa Jêsus Christ đã phán rằng, hết thảy mọi người tin Chúa phải nhờ quyền phép của Lẽ thật và của Đức Thánh-Linh để tái sinh tâm linh mình, hầu cho tâm linh, tức là người bề trong được nhìn thấy và được vào trong Nước Đức Chúa Trời, nghĩa là để tâm linh (ngọn đèn của Đức Giê-hô-va) của

người tin Chúa được thấp sáng trở lại, bấy giờ con mắt của tâm linh người ấy sẽ được thấy (hiểu được) những sự mầu nhiệm giấu kín trong các Lời văn tự của Kinh-Thánh và nhờ quyền phép của Lẽ thật và của Đức Thánh-Linh mà tâm linh họ được vào trong Nước Đức Chúa Trời, nghĩa là được sở hữu nền tảng của quyền phép, tức là Lẽ thật, là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống.

Đức Chúa Jêsus Christ đã phán rằng: **“Bấy giờ Ngài phán cùng những người Giu-đa đã tin Ngài, rằng: Nếu các ngươi hằng ở trong đạo Ta, thì thật là môn đồ Ta; các ngươi sẽ biết lẽ thật, và lẽ thật sẽ buông tha các ngươi.”** (Giăng 8:31-32)

Hằng ở trong Đạo, nghĩa là hằng vâng giữ và tuân theo các mạng lệnh cùng các điều răn trong Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời, mà hết thảy các Lời đã được chép trong năm sách của Môi-se chính là nền tảng của Tin-Lành và các Lời mà Môi-se đã nhân Danh Đức Giê-Hô-Va mà rao giảng đó, chính là Lời của Đức Chúa Trời. Chính Đức Chúa Jêsus Christ, khi thi hành chức vụ trên đất này, Ngài đã giảng và dạy người ta phải làm theo các mạng lệnh của Môi-se, vì các mạng lệnh đó do chính Ngài (Lời Đức Chúa Trời) đã ban cho Môi-se, để dạy lại cho dân Y-sơ-ra-ên trải các đời.

Môi-se đã dạy dân Y-sơ-ra-ên rằng: **Nầy là những luật lệ và mạng lệnh mà trọn đời mình sống trên đất các ngươi phải gìn giữ làm theo trong xứ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời của tổ phụ ngươi đã ban cho ngươi nhận lấy. Phàm nơi nào những dân tộc, mà các ngươi sẽ đuổi đi, đã hầu việc các thần chúng nó, hoặc trên núi cao, hoặc trên các đồi hay là dưới những cây xanh, thì các ngươi phải hủy diệt sạch hết đi. Phải phá đổ bàn thờ, đập bể pho tượng, và thiêu những trụ A-sê-ra của chúng nó trong lửa; lại làm tan nát những tượng chạm về các thần chúng nó, và xóa tên các thần ấy cho khỏi chỗ đó. Chớ tùy tục chúng nó mà phục sự Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi; song nơi nào trong những chi phái các ngươi, mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi sẽ chọn, dựng đặt Danh Ngài, tức là nơi ngự của Ngài, thì các ngươi phải tìm đi đến đó, đem dâng tại đó những của lễ thiêu, các hy sinh, thuế một phần mười, lễ vật dâng giơ lên, của lễ hoàn nguyện, của lễ lạc ý và các con đầu lòng của bầy bò và chiên; rồi các ngươi sẽ ăn tại đó, trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi, vui vẻ cùng gia quyến mình, vì mọi việc tay mình làm đã được Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ban phước cho. Chớ làm như chúng ta làm ngày nay đây, là mỗi người làm tùy ý mình tưởng là phải; vì các ngươi chưa vào nơi an nghỉ, và chưa hưởng lấy cơ nghiệp mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ban cho ngươi. Vậy, các ngươi sẽ đi ngang qua sông Giô-đanh, ở trong xứ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi ban cho làm sản nghiệp.**

Đây là các mạng lệnh mà dân sự của Đức Chúa Trời phải làm, mà những sự này, dân sự của Đức Chúa Trời chưa hề nhìn thấy, chưa hề nhận biết, vì họ chưa hề bước chân vào trong xứ Ca-na-an bao giờ.

Cũng một lẽ đó, mọi người tin Chúa chỉ nhận biết tội lỗi qua việc người ta học và suy gẫm Luật pháp của Đức Chúa Trời đã được chép trong Kinh-Thánh, nhưng những sự đó chỉ là sự nhận biết trong tâm trí, theo trí hiểu của xác thịt mình, chứ họ chưa hề kinh nghiệm được thế nào là đòn luy của ma quỷ cùng chưa hề kinh nghiệm được cuộc chiến trực tiếp với quyền lực của ma quỷ, mà bầy sắc dân lớn và mạnh hơn dân Y-sơ-ra-ên đã sống ở trong xứ Ca-na-an trước khi dân Y-sơ-ra-ên tiến vào xứ đó là bóng.

Đó là lý do mà mọi người tin Chúa phải đến với Đức Thánh-Linh, là Thần Lẽ thật, để được tái sanh, tức là để tâm linh mình được phục hồi quyền kế tự Lời của Đức Chúa Trời và sẽ được kế tự Đức Chúa Trời và sẽ được đồng kế tự với Đấng Christ, bấy giờ tâm linh người tin Chúa mới thật sự nhận được quyền phép của Đức Chúa Trời để thi hành chức phận làm con cái của Đức Chúa Trời.

Cuộc chiến đầu tiên mà những người tin Chúa khi đã được tái sanh, đó là tâm linh của người ấy phải đối diện với những sự đang hành động, đã và đang cai trị thân thể xác thịt mình. Thông qua quyền phép của Đức Thánh-Linh và của Lẽ thật (mà La-ban, Lê-a và Xinh-ba là bóng) mà người tin Chúa thi hành trách nhiệm giải phóng thân thể xác thịt mình khỏi quyền lực của ma quỷ.

Rô-ma 8:1-9: Cho nên hiện nay chẳng còn có sự đoán phạt nào cho những kẻ ở trong Đức Chúa Jêsus Christ; vì luật pháp của Thánh Linh sự sống đã nhờ Đức Chúa Jêsus Christ buông tha tôi khỏi luật pháp của sự tội và sự chết. Vì điều chi luật pháp không làm nổi, tại xác thịt làm cho luật pháp ra yếu đuối, thì Đức Chúa Trời đã làm rồi: Ngài đã vì cơ tội lỗi sai chính Con mình lấy xác thịt giống như xác thịt tội lỗi chúng ta, và đã đoán phạt tội lỗi trong xác thịt, hầu cho sự công bình mà luật pháp buộc phải làm được trọn trong chúng ta, là kẻ chẳng noi theo xác thịt, nhưng noi theo Thánh Linh. Thật thế, kẻ sống theo

xác thịt thì chăm những sự thuộc về xác thịt; còn kẻ sống theo Thánh Linh thì chăm những sự thuộc về Thánh Linh. Vả, chăm về xác thịt sanh ra sự chết, còn chăm về Thánh Linh sanh ra sự sống và bình an; vì sự chăm về xác thịt nghịch với Đức Chúa Trời, bởi nó không phục dưới luật pháp Đức Chúa Trời, lại cũng không thể phục được. Vả, những kẻ sống theo xác thịt, thì không thể đẹp lòng Đức Chúa Trời. Về phần anh em, nếu thật quả Thánh Linh Đức Chúa Trời ở trong mình, thì không sống theo xác thịt đâu, nhưng theo Thánh Linh; song nếu ai không có Thánh Linh của Đấng Christ, thì người ấy chẳng thuộc về Ngài.

Ở trong Đấng Christ không có nghĩa là ở trong các tổ chức được gọi là Hội-Thánh, vì Đức Chúa Jêsus Christ đang ngồi bên hữu Đức Chúa Cha trên thiên đàng, nhưng Thánh-Linh của Đấng Christ thì đang hiện diện trên đất này để cai trị Hội-Thánh thật của Ngài, chứ Ngài không hiện diện trong những tổ chức gọi là Hội-Thánh mà không để cho Ngài cai trị.

Gia-cốp đã đến với La-ban và người đã chăn chiên của La-ban trong hai mươi năm và đó là bóng về một thời gian cần phải có đối với người tin Chúa, hầu cho tâm linh của người đó được tái sanh (được sự sống lại) được ở trong Đấng Christ và khi người ấy đã được sở hữu cả Lê-a và Ra-chên cùng với Bi-la và Xinh-ba và với mười một con trai và một con gái đó là bóng về việc tâm linh của người tin Chúa đã được phục hồi lại quyền làm con kế tự Lời của Đức Chúa Trời, Công việc của Gia-cốp là đưa hết thảy mọi sự mà người đã nhận được từ nơi La-ban, trở về nhà cha mình, là xứ Ca-na-an đó là bóng về việc người tin Chúa khi đã được tái sanh và được phục hồi quyền làm con kế tự Lời của Đức Chúa Trời phải làm, là sử dụng quyền phép của Luật pháp của Thánh-Linh sự sống để giải phóng thân thể xác thịt mình ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết, như Lời Chúa đã chép: **vì luật pháp của Thánh Linh sự sống đã nhờ Đức Chúa Jêsus Christ buông tha tôi khỏi luật pháp của sự tội và sự chết.**

Để có thể hiểu được ý nghĩa của câu này, chúng ta hãy xem lời chứng của sứ đồ Phao-lô liên quan đến Lời mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán rằng: **“Nếu các người hằng ở trong đạo Ta, thì thật là môn đồ Ta; các người sẽ biết lẽ thật, và lẽ thật sẽ buông tha các người.”**

Luật pháp của sự tội và sự chết đó là Luật pháp văn tự, là mười điều răn của Đức Chúa Trời, cùng các mạng lệnh của Ngài, là các mạng lệnh mà thân thể xác thịt của loài người phải đối diện và vâng phục.

Giải pháp duy nhất giúp cho thân thể xác thịt của loài người được giải phóng khỏi quyền lực của tội lỗi, đó là ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi loài người phải được thắp sáng trở lại, mà ngọn đèn đó chính là tâm linh của loài người, như Lời Chúa đã chép rằng: **“Linh tánh loài người vốn một ngọn đèn của Đức Giê-hô-va, dò thấu các nơi ẩn bí của lòng - The spirit of man is the candle of the LORD, searching all the inward parts of the belly.”** (Châm ngôn 20:27)

Tự loài người không thể thắp sáng ngọn đèn này, nhưng là Thần của Đức Giê-Hô-Va, như Lời Chúa đã chép: **“Chúa thắp ngọn đèn tôi: Giê-hô-va Đức Chúa Trời tôi, soi sáng nơi sự tối tăm tôi.”**

Vì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã dùng Lời của Ngài để tạo nên muôn vật và ban sự sống cho muôn vật và như vậy, tâm linh loài người được tạo nên bằng Lời Đức Chúa Trời và Lời Đức Chúa Trời ban sự sống và sự sống đó là sự sáng của loài người.

Khi A-đam nghe theo lời của vợ mình mà ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác mà Đức Chúa Trời đã cấm ăn, ấy là A-đam đã coi thường Lời Đức Chúa Trời, điều đó có nghĩa là A-đam đã từ bỏ sự sống mình.

Cũng một nguyên tắc đó, loài người hết thảy đã vì cơ tội lỗi của A-đam mà phải ngồi trong bóng của sự chết, nhưng nếu loài người tiếp nhận Lời của Đức Chúa Trời mà vâng giữ và tuân theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời, thì loài người sẽ được sự sống lại và sự sống đời đời, vì chính Lời Đức Chúa Trời là sự sống lại và sự sống đời đời cho những người nào tin cậy, vâng giữ và làm theo.

Lời của Đức Chúa Trời là giá cứu chuộc loài người và việc loài người vâng theo tiếng phán của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời và làm theo các mạng lệnh của Ngài, được gọi là sự **bước theo đường lối của Đức Chúa Trời** vậy, mà Gia-cốp là người hình bóng về những người **bước theo đường lối của Đức Chúa Trời**.

Khi Gia-cốp nghe theo lời của mẹ mình, là Rê-be-ca và được cha mình, là Y-sác chúc phước cho, mà đi đến với La-ban, thì bấy giờ, trong đêm người đang nằm ngủ lấy sức cho cuộc hành trình đi đến với La-ban (là

người hình bóng về Đức Thánh-Linh), thì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã lập giao ước với người: **“Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, tổ phụ ngươi, cùng là Đức Chúa Trời của Y-sác. Ta sẽ cho ngươi và dòng dõi ngươi đất mà ngươi đang nằm ngủ đây. Dòng dõi ngươi sẽ đông như cát bụi trên mặt đất, tràn ra đến đông tây nam bắc, và các chi họ thế gian sẽ nhờ ngươi và dòng dõi ngươi mà được phước. Nay, Ta ở cùng ngươi, ngươi đi đâu, sẽ theo gìn giữ đó, và đem ngươi về xứ này; vì Ta không bao giờ bỏ ngươi cho đến khi Ta làm xong những điều Ta đã hứa cùng ngươi.”** (Sáng thế ký 28:13-15)

Sau hai mươi năm sống với La-ban (là bóng về một thời gian đủ cho tâm linh và thân thể xác thịt của người tin Chúa kinh nghiệm được những sự dạy dỗ và nhận được những sự ban cho của Đức Thánh-Linh), chính Đức Giê-Hô-Va là Đấng biết rõ tình trạng thuộc linh của người tin Chúa (mà Gia-cốp là bóng) đã nhận được những sự vốn thuộc về tiêu chuẩn làm con của Đức Chúa Trời, thì bấy giờ Ngài kêu gọi Gia-cốp trở về nhà cha mình, là trở về xứ Ca-na-an, là bóng về việc mọi người tin Chúa khi đã được tái sinh bởi quyền phép của Lời Đức Chúa Trời cả Luật pháp văn tự và Lẽ thật, sẽ phải đối diện với trách nhiệm của chính mình, là áp dụng những sự mà người ấy đã nhận được từ Đức Thánh-Linh (mà La-ban là bóng) để phá huỷ mọi đồn lũy của ma quỷ vốn đã cầm buộc thân thể xác thịt của người ấy kể từ khi người ấy còn nằm trong bụng mẹ.

Trong ngày Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban Luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên (mà dân Y-sơ-ra-ên là bóng cho tâm linh của loài người theo tiêu chuẩn ban đầu, trước khi A-đam phạm tội ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác), có một điều mà ma quỷ đã không biết được, đó khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên, Ngài đã phán cho hết thảy dân Y-sơ-ra-ên cùng những người ngoại đã theo dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ê-díp-tô, đang có mặt tại chân núi Si-nai được nghe, và chính Môi-se cũng đã dạy lại cho dân Y-sơ-ra-ên biết rằng: **“Ngày nay, Ta bắt trời và đất làm chứng cho các ngươi rằng Ta đã đặt trước mặt ngươi sự sống và sự chết, sự phước lành và sự rửa sả. Vậy, hãy chọn sự sống, hầu cho ngươi và dòng dõi ngươi được sống, thương mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi, vâng theo tiếng phán Ngài, và trung thành với Ngài; vì Ngài là sự sống ngươi và làm cho ngươi được sống lâu, đặng ngươi ở trên đất mà Đức Giê-hô-va đã thề ban cho các tổ phụ ngươi, là Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp.”** (Phục truyền luật lệ ký 30:19-20).

Điều đó có nghĩa là khi tâm linh của người ta nghe được tiếng của Đức Giê-Hô-Va mà trở dậy, bắt xác thịt mình phải vâng phục và làm theo Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì Lời Đức Chúa Trời sẽ vào trong lòng của những người nào nghe và tiếp nhận các Lời đó mà ban sự sống lại cho tâm linh đó, vì trong Lời của Đức Chúa Trời có sự sống và sự sống là sự sáng của loài người và như vậy, khi tâm linh của người ta trở dậy làm theo Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì chính Đức Thánh-Linh sẽ thấp sáng ngọn đèn của Ngài nơi người ấy, mà ma quỷ không thể chặn được sự sáng thật của Đức Chúa Trời. Ma quỷ không thể chặn được việc tâm linh của loài người thông công với Đức Thánh-Linh và chúng càng không thể ngăn được công việc của Đức Thánh-Linh phán dạy cũng như ban năng lực cho những tâm linh người nào tìm kiếm Ngài và tin cậy nơi Ngài.

Sáng thế ký 31:19-21: Trong lúc La-ban mắc đi hớt lông chiên người, thì Ra-chên ăn cắp các pho tượng thờ trong nhà của cha mình. Gia-cốp gạt La-ban, vì không nói rằng, mình muốn đi trốn. Vậy, người đứng dậy, đem theo hết thảy tài vật mình, trốn đi ngang qua sông, thẳng tuốt về núi Ga-la-át.

Bản King James version chép: ¹⁹ And Laban^{H3837} went^{H1980} to shear^{H1494} his sheep^{H6629}: and Rachel^{H7354} had stolen^{H1589} the images^{H8655} that were her father's^{H1}. ²⁰ And Jacob^{H3290} stole^{H1589} away unawares^{H3820-H3824} to Laban^{H3837} the Syrian^{H761}, in that he told^{H5046} him not that he fled^{H1272}. ²¹ So he fled^{H1272} with all^{H3605} that he had; and he rose^{H6965} up, and passed^{H5674} over^{H5674} the river^{H5104}, and set^{H7760} his face^{H6440} toward the mount^{H2022} Gilead^{H1568}.

Chữ hớt lông chiên - to shear^{H1494} chép trong câu 19 trên, đó là chữ **גָזַז** - gâzaz, số 1494 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *cắt xén lông chiên; huỷ phá công việc của kẻ thù nghịch, làm mất hiệu lực của kẻ thù,*

Chữ chiên - sheep^{H6629} chép trong câu 19 trên, đó là chữ **צֹאן** - tsô'n, số 6629 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *tên gọi chung cho các loại gia súc; để chuyển vị trí từ nơi này tới nơi khác, sự di trú (di chuyển nơi ở từ nước này sang nước khác);*

Chữ ăn cắp - stolen^{H1589} chép trong câu 19 trên, đó là chữ **גָּנַב** - gânav, số 1589 của tiếng Hê-bơ-rơ, có

nghĩa là: *lấy trộm, bí mật mang theo*;

Chữ **các pho tượng - the images**^{H8655} chép trong câu 19 trên, đó là chữ תַּרְפִּימִם - **teraphiym**, số 8655, ra từ chữ נָפֶת - **rapha'**, số 8655 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *hình tượng; để chữa lành, làm cho được khoẻ mạnh hoàn toàn, có lợi cho sức khoẻ, làm lành vết thương*;

Chữ **trốn - fled**^{H1272} chép trong câu 20 trên, đó là chữ בָּרַח - **bârach**, số 1272 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *bỏ trốn cách bất ngờ; sự vội vã đi, sự gấp rút, khởi hành cách vội vã*.

Chữ **đứng dậy - rose up**^{H6965} chép trong câu 21 trên, đó là chữ קָמַ - **quwm**, số 6965 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *trở dậy, trôi dậy, đứng dậy, trở nên mạnh mẽ, thiết lập cho mình, làm vững chắc ý định, làm cho mãn nguyện, làm cho vững chí*;

Chữ **đi ngang - passed over**^{H5674} chép trong câu 21 trên, đó là chữ עָבַר - **abar**, số 5647 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *vượt qua, băng qua, mang theo, đem theo, di chuyển nơi cư trú*,

Chữ **sông - the river**^{H5104} chép trong câu 21 trên, đó là chữ נָהַר - **nahar**, số 5104 ra từ chữ נָהַר - **nahar**, số 5102 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *dòng sông hoặc suối; để chiếu ánh sáng, để làm sáng tỏ, sự tỏ sáng, xuất phát cùng nhau*;

Chữ **Ga-la-át-Gilead**^{H1568} chép trong câu 21 trên, đó là chữ גִּלְעָד - **Gil'ad**, số 1586 ra từ chữ גִּלְעָד - **Gal'ed**, số 1567 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *bằng chứng, sự làm chứng*,

Nếu chúng ta nhìn vào những sự được chép trong văn tự và nếu chúng ta không được Đức Chúa Jêsus Christ phán bảo rằng, *các Lời của Ngài đều là thần linh và sự sống, xác thật chẳng ích chi*, thì chúng ta sẽ nghĩ theo cách của văn tự và chúng ta sẽ thấy dường như Gia-cốp đã bị La-ban lợi dụng sức lực, để có được những bầy chiên cho mình, và Đức Giê-hô-Va đã nhìn thấy sự dối xử của La-ban với Gia-cốp, nên Ngài đã kêu gọi Gia-cốp: **Bây giờ, hãy đứng dậy, ra khỏi xứ này và trở về xứ của bà con người**.

Giê-hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng Mưu Luận và Sự Khôn Ngoan của Ngài là không thể dò, đã biết trước mọi sự, nên ngay từ lúc ban đầu, Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã sử dụng ngôn ngữ Hê-bơ-rơ để ban cho loài người trên đất này, mà ý nghĩa của chữ **Hê-bơ-rơ - the Hebrew**^{H5680} có nghĩa là: *một dân tộc, một ngôn ngữ ở rất xa, xa cả về không gian và thời gian, xa cả về khả năng trí tưởng hiểu biết của loài người trên đất này*.

Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã giấu kín những sự mầu nhiệm của Lẽ thật trong gốc của ngôn ngữ Hê-bơ-rơ và những sự được giấu đó được Chúa Jêsus phán là **“của báu chôn trong một đám ruộng”** (Ma-thi-ơ 13:44).

Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã qua tiên tri Sô-phô-ni mà phán trước rằng, sẽ có một kỳ, Ngài khiến muôn dân trên đất này quay trở lại với ngôn ngữ nguyên thủy, là ngôn ngữ mà Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người từ lúc ban đầu, trước khi xảy ra sự cố tháp ba-bêl, là sự loài người đã đẩy mình lên trong sự kiêu ngạo, nên Đức Giê-hô-Va đã khiến cho tiếng nói của loài người bị lộn xộn và cũng bởi có sự lộn xộn ngôn ngữ, nên loài người đã không thể hiểu được chân giá trị của những sự đã được chép trong Kinh-Thánh bằng ngôn ngữ Hê-bơ-rơ và ngay cả dân Y-sơ-ra-ên, là người Hê-bơ-rơ trong xác thịt cũng không hiểu được, cho đến kỳ Đức Giê-hô-Va sẽ khiến cho người ta được hiểu biết những sự mầu nhiệm đó qua các tội tớ được Ngài chọn cho được làm môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ.

Sô-phô-ni 3:7-20: Ta đã bảo rằng: Người chỉ nên kính sợ Ta, chịu sửa dạy, thì chỗ ở nó sẽ không bị dứt đi, theo mọi sự Ta đã định về nó. Nhưng chúng nó trở dậy sớm, làm bại hoại mọi công việc mình. Vậy nên, Đức Giê-hô-va phán: Các người khà đợi Ta cho đến ngày Ta sẽ dấy lên đặng cướp bắt; vì Ta đã định thâu góp các dân tộc và nhóm hiệp các nước, hầu cho Ta đổ sự thịnh nộ và cả sự nóng giận Ta trên chúng nó, vì cả đất sẽ bị nuốt bởi lửa ghen Ta. Vì bấy giờ Ta sẽ ban môi miếng thanh sạch cho các dân, hầu cho chúng nó thấy đều kêu cầu Danh Đức Giê-hô-va, đặng một lòng hầu việc Ngài. Những kẻ cầu khẩn Ta, tức là con gái của kẻ tan lạc Ta ở bên kia các sông Ê-thi-ô-bi, sẽ đem dâng lễ vật cho Ta. Trong ngày đó, người sẽ không còn xấu hổ vì cố mọi việc mình làm, là những việc đã phạm tội nghịch cùng Ta; vì bấy giờ Ta sẽ cất bỏ kẻ vui sướng kiêu ngạo khỏi giữa người; rày về sau người sẽ không còn kiêu ngạo trên núi thánh Ta nữa. Ta sẽ để sót lại ở giữa người một dân khốn cùng nghèo thiếu, nó sẽ ẩn náu trong Danh Đức Giê-hô-va. Những kẻ sót lại của Y-sơ-ra-ên sẽ không làm sự gian ác, không nói

đổi, không có lưỡi phình gạc trong miệng chúng nó; vì chúng nó sẽ ăn và nằm ngủ, không ai làm cho kinh hãi. Hỡi con gái Si-ôn, hãy hát! Hỡi Y-sơ-ra-ên, hãy kêu la! Hỡi con gái Giê-ru-sa-lem, hãy hết lòng mừng rỡ và vui thích! Đức Giê-hô-va đã trừ bỏ sự phán xét người, khiến kẻ thù nghịch cách xa người; Vua của Y-sơ-ra-ên, tức là Đức Giê-hô-va, ở giữa người, người sẽ không gặp tai vạ nữa. Trong ngày đó, người ta sẽ nói cùng Giê-ru-sa-lem rằng: Hỡi Si-ôn! chớ sợ, tay người chớ yếu đuối! Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ở giữa người; Ngài là Đấng quyền năng sẽ giải cứu người; Ngài sẽ vui mừng cả thể vì cố người; vì lòng yêu thương mình, Ngài sẽ nín lặng; và vì cố người Ngài sẽ ca hát mừng rỡ. Ta sẽ nhóm lại những kẻ đang buồn rầu, vì cố hội lớn; chúng nó đã ra từ người, lấy sự xấu hổ làm gánh nặng. Nay, trong lúc đó, Ta sẽ diệt mọi kẻ làm cho người buồn rầu; Ta sẽ cứu kẻ què, thâu kẻ đã bị đuổi, làm cho chúng nó được khen ngợi và nổi danh tiếng, tức là những kẻ đã bị sỉ nhục trong cả đất. Trong lúc đó, Ta sẽ đem các người trở về, trong lúc đó Ta sẽ nhóm các người lại; vì Ta sẽ làm cho các người nổi danh tiếng và được khen lao giữa mọi dân trên đất, khi ta đem phu tù các người về trước mặt các người, Đức Giê-hô-va có phán vậy.

Câu 9 trên chép: Vì bấy giờ Ta sẽ ban môi miếng thanh sạch cho các dân, hầu cho chúng nó thấy đều kêu cầu Danh Đức Giê-hô-va, đặng một lòng hầu việc Ngài.

Bản King James version chép: **For then will I turn to the people a pure language, that they may all call upon the name of the LORD, to serve him with one consent.**

Chữ **ban - to turn**^{H2015} chép trong câu 9 trên, đó là chữ **פָּנָה** - **hâphak**, số 2015 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *chuyển hướng về, thay đổi, biến đổi, đảo chiều,*

Chữ **môi miếng - language**^{H8193} chép trong câu 9 trên, đó là chữ **סָפָה** - **saphah**, số 8193 ra từ chữ **סָפַח** - **caphah**, số 5595 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *ngôn ngữ, lời nói ra; để nắm lấy, để vô lấy, để bắt lấy, để phá huỷ, để thiêu đốt, để sử dụng, để tiêu thụ, để thêm vào;*

Chữ **thanh sạch - pure**^{H1305} chép trong câu 9 trên, đó là chữ **בָּרַר** - **barar**, số 1305 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *tinh nguyên chất, nguyên thủy, tinh khiết; để làm cho tinh sạch, để gột sạch, làm cho bóng lên, làm cho sáng lên, được thanh lọc;*

Lời Đức Giê-hô-va đã phán rõ ràng, chỉ khi nào người ta hết lòng trở lại với Lời Đức Chúa Trời, là Lời được chép xuống trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ, thì bấy giờ, Thần của Đức Giê-hô-va sẽ khiến cho tâm linh của người ta được phục hồi lại quyền làm con kế tự Ngài và bấy giờ, chính Lời Đức Chúa Trời, tức là Lẽ thật của Lời Đức Chúa Trời sẽ khiến cho tâm linh người ta được nên thanh sạch, được tinh khiết, được sạch hết mọi tội lỗi và bấy giờ, môi miệng của họ được xứng đáng để kêu cầu Danh Đức Giê-hô-va và bấy giờ, hết thảy những người đó sẽ cùng một lòng, cùng một vai để khiêng Hòm Giao-ước của Đức Giê-hô-va mà những người được khiêng Hòm Giao-ước của Đức Giê-hô-va đó phải là các thầy tế lễ được Đức Giê-hô-va chỉ định.

Căn cứ theo những Lẽ thật mà Đức Thánh-Linh đã cho chúng ta biết qua các bài trước, chúng ta biết sự mâu nhiệm về ngôn ngữ đó chính là hai con gái của La-ban, là Lê-a (con gái lớn) và Ra-chên (con gái nhỏ), mà Lê-a là bóng về Lẽ thật, là ngôn ngữ đầu tiên và cũng là ngôn ngữ mà Đức Giê-hô-va đã dùng để tạo nên muôn vật trong thiên đàng và trong vũ trụ, còn Ra-chên, con gái út, là ngôn ngữ Hê-bơ-rơ chép thành văn tự mà loài người xác thịt nhìn thấy, nhưng được che giấu những sự mâu nhiệm (vốn thuộc về Lê-a, con gái lớn của La-ban, mà La-ban là người hình bóng về Đức Thánh-Linh, Thần Lẽ thật).

Bây giờ chúng ta sẽ thông qua ngôn ngữ nguyên thủy để chuyển dịch ý nghĩa của Lời Chúa chép trong văn tự về việc Gia-cốp đưa vợ, con mình ra khỏi nhà La-ban.

Sáng thế ký 31:19-21: Trong lúc La-ban mắc đi hốt lông chiên người, thì Ra-chên ăn cắp các pho tượng thờ trong nhà của cha mình. Gia-cốp gạt La-ban, vì không nói rằng, mình muốn đi trốn. Vậy, người đứng dậy, đem theo hết thảy tài vật mình, trốn đi ngang qua sông, thẳng tuốt về núi Ga-la-át.

Theo Lẽ thật, 3 câu trên có nghĩa là: *trong khi La-ban đang xén lông chiên, nghĩa là Đức Thánh-Linh đang thi hành công việc loại bỏ các đồn lũy cùng những công việc của ma quỷ, là kẻ thù nghịch Đức Chúa Trời (là ý nghĩa của chữ hốt lông chiên trong tiếng Hê-bơ-rơ), thì Ra-chên (là người hình bóng về Luật pháp văn tự) đã bí mật mang theo mình các ảnh tượng cha mình (ý nghĩa gốc của chữ ăn cắp các pho tượng trong tiếng Hê-bơ-rơ). Gia-cốp thì đã giấu không nói ra cho La-ban biết ý định của mình là sẽ ra khỏi nhà của La-ban, nhưng người được vững chí và quyết làm theo điều mình đã định (là ý nghĩa của chữ đứng dậy trong*

tiếng Hê-bơ-rơ). **Gia-cốp đã mang theo mình hết thầy mọi sự người đã có được trong thời gian ở với La-ban, (ý nghĩa của chữ đi ngang qua sông trong gốc tiếng Hê-bơ-rơ), Gia-cốp đã đối mặt với mọi sự mà người đã nhận lãnh được trong thời gian ở với La-ban (người hình bóng về Đức Thánh-Linh) người đối diện với núi Ga-la-át là đối diện với hết thầy những sự người đã được nghe qua La-ban, (mà ý nghĩa của núi Ga-la-át trong tiếng Hê-bơ-rơ là sự làm chứng, hình bóng về giao ước của Đức Chúa Trời lập những người được Ngài chọn).**

Rất nhiều người tin Chúa đã không nhận biết Lời của Đức Chúa Trời đã chép trong văn tự đó chứa đựng quyền phép của sự sống lại và sự sống đời đời và nhiều người đã không biết trong văn tự của Lời Đức Chúa Trời có quyền phép của sự chữa lành.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã giấu những sự mâu nhiệm, tức là Lẽ thật này qua việc Ra-chên **ăn cắp các pho tượng trong nhà của cha mình**, và đến kỳ đã định, Đức Thánh-Linh đã tỏ ra cho chúng ta biết những sự mâu nhiệm được giấu kín này, vì Đức Chúa Jêsus Christ đã cầu xin Đức Chúa Cha bày tỏ những sự mâu nhiệm đó cho những người sẽ được Ngài chọn cho được làm môn đồ Ngài, như đã chép trong Giảng 17.

Giăng 17:24: Cha ôi, Con muốn Con ở đâu thì những kẻ Cha đã giao cho Con cũng ở đó với Con, để họ ngắm xem sự vinh hiển của Con, là vinh hiển Cha đã ban cho Con, vì Cha đã yêu Con trước khi sáng thế.

Khi chúng ta đối diện với Luật pháp văn tự (mà Ra-chên, con gái út của La-ban là bóng) mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người, mà trước hết là cho dân Y-sơ-ra-ên, qua Môi-se. Luật pháp văn tự đó được ví là **thầy giáo dạy dẫn chúng ta đến với Đấng Christ**. Đến với Đấng Christ là đến với Đấng cứu chuộc, là đến với Cha đời đời, Chúa bình an, đến với Thầy thầy tế lễ thượng phẩm của Đức Chúa Trời chí cao. Ngài là vua của các vua, Ngài là Chúa của các chúa, Ngài đang ngồi bên hữu Đức Chúa Cha toàn năng trên thiên đàng. Như vậy, chúng ta không thể đến với Ngài với tư cách của người mang danh là người tin Chúa mà tâm linh chưa được tái sanh, chưa được thấy Nước Đức Chúa Trời và chưa được vào Nước Đức Chúa Trời.

Việc Ra-chên (là người hình bóng về Luật pháp văn tự của Đức Chúa Trời) ăn cắp các pho tượng trong nhà của cha mình được chép trong văn tự đây, chính là sự mưu luận của Đức Chúa Trời, vì trong ngày ban Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên tại núi Si-nai, Đức Giê-Hô-Va đã phán tiếng của Ngài từ trên trời cao xuống cho cả dân Y-sơ-ra-ên cùng được nghe và Đức Giê-Hô-Va cũng đã bắt các thế lực trên trời và trên đất này phải làm chứng về việc Ngài đã ban Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên, điều đó cũng có nghĩa là các thiên sứ của Đức Chúa Trời, quyền lực của ma quỷ ở trong chốn không trung và trên đất này phải nhận biết Luật pháp đó và phải thực hành sự làm chứng này ở trước mặt Đức Chúa Trời.

Chính vì Đức Giê-Hô-Va đã cho phép các thiên sứ của Ngài, cùng quyền lực của ma quỷ được biết Luật pháp của Ngài đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên, nên Ngài đã giấu những sự mâu nhiệm thuộc về sự sống lại và sự sống đời đời khỏi xác thịt của loài người, ngay cả các thiên sứ của Ngài và ma quỷ cũng không được biết những sự mâu nhiệm đó.

Nếu các thiên sứ không được biết, ma quỷ cũng không thể biết được những sự mâu nhiệm, thì làm thế nào loài người chúng ta lại có thể biết những sự mâu nhiệm đó để có sức mà làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời?

Trong thời gian của Giao-ước Cựu, Thần của Đức Giê-Hô-Va đã cảm động nhiều người có lòng kính sợ Ngài mà chép xuống các Lời của Ngài trong các Thi-Thiên, trong sách Châm ngôn, các sách tiên tri để tỏ ra những sự kín nhiệm, nhưng những sự đó đều được niêm phong cho đến kỳ đã định trong sự biết trước của Ngài, đó là trong Đức Chúa Jêsus Christ mà những sự đó mới được tỏ ra bởi Đức Thánh-Linh.

Khi Đức Chúa Jêsus Christ thi hành chức vụ rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời, Ngài đã không trực tiếp tỏ ra những sự mâu nhiệm, nhưng Ngài đã phán rằng: **“Thật như lời, Ta là vua. Nay, vì sao Ta đã sanh và vì sao Ta đã giáng thế: ấy là để làm chứng cho lẽ thật. Hễ ai thuộc về lẽ thật thì nghe lấy tiếng Ta.”** (Giăng 18:37).

Điều mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán đó là nói về tâm linh của những người đã được tạo nên bởi hơi thở của Đức Giê-Hô-Va, nghĩa là loài được tạo nên theo ảnh tượng của Đức Chúa Trời, có khả năng nghe được và hiểu được ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời, nếu tâm linh đó còn nhớ đến Đức Chúa Trời và hết lòng tìm kiếm Ngài.

Giê-rê-mi 29:11-14: Đức Giê-hô-va phán: Vì Ta biết ý tưởng Ta nghĩ đối cùng các ngươi, là ý tưởng

bình an, không phải tai họa, để cho các người được sự trông cậy trong lúc cuối cùng của mình. Bấy giờ các người sẽ kêu cầu Ta, sẽ đi và cầu nguyện Ta, và Ta sẽ nhậm lời. Các người sẽ tìm Ta, và gặp được, khi các người tìm kiếm Ta hết lòng. Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ cho các người tìm được Ta, và sẽ đem những phu tù các người trở về. Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ nhóm các người lại từ mọi nước và mọi nơi mà Ta đã đuổi các người đến, và sẽ đem các người về trong đất mà Ta đã khiến các người bị đầy đi khỏi đó.

Trong mạng lệnh này, ngoài việc Đức Giê-hô-va sẽ khiến dân Y-sơ-ra-ên bị lưu đầy trong các dân ngoại sẽ được trở về xứ mình, mà Đức Giê-hô-va còn tỏ cho biết rằng, Ngài sẽ khiến cho tâm linh của những người được cứu chuộc bởi huyết của Đức Chúa Jêsus Christ sẽ được phục hồi lại những sự mà họ đã bị thiếu mất bởi tội lỗi của A-đam (người thứ nhất được tạo nên trên đất này).

Khi Đức Giê-hô-va ban Luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên, Ngài đã phán với dân Y-sơ-ra-ên về quyền phép của Luật pháp Ngài (mà Ra-chên là bóng) sẽ chữa lành các thứ bệnh trong thân thể họ.

Xuất Ê-díp-tô Ký 15:26: Ngài phán rằng: Nếu người chăm chỉ nghe Lời Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, làm sự ngay thẳng trước mặt Ngài, lắng tai nghe các điều răn và giữ mọi luật lệ Ngài, thì Ta chẳng giáng cho người một trong các bệnh nào mà Ta đã giáng cho xứ Ê-díp-tô; vì Ta là Đức Giê-hô-va, Đấng chữa bệnh cho người.

Qua tiên tri Ê-sai mà Đức Giê-hô-va đã tỏ cho những người nào tin cậy nơi Danh Ngài biết rằng, các Lời mà Ngài đã ra khỏi miệng Ngài, ấy là để chữa lành, để phục hồi sự sống và gia thêm sức cho người ta, cả thuộc thể và thuộc linh.

Ê-sai 55:8-13: Đức Giê-hô-va phán: Ý tưởng Ta chẳng phải ý tưởng các người, đường lối các người chẳng phải đường lối Ta. Vì các tầng trời cao hơn đất bao nhiêu, thì đường lối Ta cao hơn đường lối các người, ý tưởng Ta cao hơn ý tưởng các người cũng bấy nhiêu. Vả, như mưa và tuyết xuống từ trên trời và không trở lại nữa, mà đượm nhuần đất đai, làm cho sanh ra và kết nụ, đặng có giống cho kẻ gieo, có bánh cho kẻ ăn, thì Lời nói của Ta cũng vậy, đã ra từ miệng Ta, thì chẳng trở về luống nhưng, mà chắc sẽ làm trọn điều Ta muốn, thuận lợi công việc Ta đã sai khiến nó. Vì các người sẽ đi ra vui vẻ, được đưa đi trong sự bình an. Trước mặt các người, núi và đồi sẽ trở tiếng ca hát, mọi cây cối ngoài đồng sẽ vỗ tay. Cây tùng sẽ mọc lên thay cho bụi gai, và cây sim sẽ lớn lên thay cho gai gộc; điều đó sẽ làm cho biết danh Đức Giê-hô-va, và là một dấu đời đời không hề tuyệt diệt.

Kinh-Thánh đã chép trong văn tự rằng: Ra-chên đã ăn cắp các pho tượng trong nhà của cha mình, nhưng theo Lẽ thật thì Ra-chên (là bóng về Luật pháp văn tự) *đã bí mật mang theo mình các hình tượng của cha mình*, hay chúng ta có thể nói một cách chính xác theo Lẽ thật, đó là *trong Luật pháp văn tự, có ảnh tượng của Đức Chúa Trời, vì Lời của Đức Chúa Trời là bản tánh của Đức Chúa Trời*,

2 Cô-rinh-tô 4:1-7: Vậy nên, chúng tôi nhờ sự thương xót đã ban cho, mà được chức vụ này, thì chúng tôi chẳng ngã lòng; nhưng chúng tôi từ bỏ mọi điều hổ thẹn giấu kín. Chúng tôi chẳng theo sự dối gạt, và chẳng giả mạo Lời Đức Chúa Trời, nhưng trước mặt Đức Chúa Trời chúng tôi tỏ bày lẽ thật, khiến lương tâm mọi người cho chúng tôi là đáng chuộng. Nếu Tin Lành của chúng tôi còn che khuất, là chỉ che khuất cho những kẻ hư mất, cho những kẻ chẳng tin mà chúa đời này đã làm mù lòng họ, hầu cho họ không trông thấy sự vinh hiển chói lọi của Tin Lành Đấng Christ, là ảnh tượng của Đức Chúa Trời. Vả, chúng tôi chẳng rao giảng chính mình chúng tôi, nhưng rao giảng Đức Chúa Jêsus Christ, tức là Chúa; và vì tình yêu mến Đức Chúa Jêsus mà chúng tôi xưng mình là tôi tớ của anh em. Vì Đức Chúa Trời, là Đấng có phán: Sự sáng phải soi từ trong sự tối tăm! đã làm cho sự sáng Ngài chói lòa trong lòng chúng tôi, đặng sự thông biết về vinh hiển Đức Chúa Trời soi sáng nơi mặt Đức Chúa Jêsus Christ. Nhưng chúng tôi đưng của quý này trong chậu bằng đất, hầu cho tỏ quyền phép lớn dường ấy là bởi Đức Chúa Trời mà ra, chớ chẳng phải bởi chúng tôi.

Cô-lô-se 1:12-20: Hãy tạ ơn Đức Chúa Cha, Ngài đã khiến anh em có thể dự phần cơ nghiệp của các thánh trong sự sáng láng: Ngài đã giải thoát chúng ta khỏi quyền của sự tối tăm, làm cho chúng ta dời qua nước của Con rất yêu dấu Ngài, trong Con đó chúng ta có sự cứu chuộc, là sự tha tội. Ấy chính Ngài là hình ảnh của Đức Chúa Trời không thấy được, là Đấng sanh ra đầu hết thảy mọi vật dựng nên. Vì muôn vật đã được dựng nên trong Ngài, bất luận trên trời, dưới đất, vật thấy được, vật không thấy được,

hoặc ngôi vua, hoặc quyền cai trị, hoặc chấp chánh, hoặc cầm quyền, đều là bởi Ngài và vì Ngài mà được dựng nên cả. Ngài có trước muôn vật, và muôn vật đứng vững trong Ngài. Ấy cũng chính Ngài là đầu của thân thể, tức là đầu Hội thánh. Ngài là ban đầu sanh trước nhất từ trong những kẻ chết, hầu cho trong mọi vật, Ngài đứng đầu hàng. Vì chưng Đức Chúa Trời đã vui lòng khiến mọi sự đầy dẫy của mình chứa trong Ngài, và bởi huyết Ngài trên thập tự giá, thì đã làm nên hòa bình, khiến muôn vật dưới đất trên trời đều nhờ Ngài mà hòa thuận cùng chính mình Đức Chúa Trời.

Trong kế hoạch cứu chuộc loài người, Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã sẵn sẵn cho loài người chúng ta một con đường, để loài người chúng ta có thể đến được với sự cứu chuộc của Ngài, con đường đó là Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời.

Để cứu chuộc linh hồn cho loài người (mà dân Y-sơ-ra-ên là bóng), Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã chọn và gọi Môi-se và tỏ cho Môi-se biết công việc mà Ngài sẽ làm cho dân Y-sơ-ra-ên và chính Đức Giê-hô-va đã ở cùng với Môi-se và thông qua Môi-se mà Đức Giê-hô-va giải cứu dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ê-díp-tô, là nhà nô-lệ. Sau khi đã giải cứu dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ê-díp-tô, Đức Giê-hô-va đã dắt dân Y-sơ-ra-ên tới nơi đồng vắng Si-nai và tại đây, Đức Giê-hô-va đã gọi Môi-se lên trên núi Si-nai để tại đó, Môi-se được ở trong sự vinh hiển của Đức Giê-hô-va tới bốn mươi ngày và bốn mươi đêm, không ăn bánh cũng không uống nước, để trong sự vinh hiển đó mà tâm linh của Môi-se được Đức Giê-hô-va cho được thấy những sự trong thiên đàng và khả năng tiếp nhận và chép lại mọi sự mà người đã được nghe từ Đức Giê-hô-va, để dạy lại cho dân Y-sơ-ra-ên. Cũng một nguyên tắc đó, những người được Đức Giê-hô-va chọn làm người chăn bầy chiên của Ngài, cũng phải kinh nghiệm được quyền phép của Đức Giê-hô-va, Đấng Thần Linh chí cao, để tâm linh của người đó được ở trong sự vinh hiển của Ngài, không giống như Môi-se ở trên núi Si-nai với Đức Giê-hô-va tới bốn mươi ngày và bốn mươi đêm, không ăn bánh cũng không uống nước, nhưng là ở trong sự dắt dẫn của Đức Thánh-Linh (mà La-ban là người hình bóng) và sự vinh hiển đó chính là những sự mâu nhiệm được giấu kín trong các lời văn tự trong Kinh-Thánh.

Gia-cốp là người hình bóng về Đức Chúa Jê-sus Christ - Đấng chăn chiên lớn của Đức Chúa Trời và Gia-cốp cũng là người hình bóng về những người tin Chúa muốn được hưởng quyền làm con kế tự Đức Chúa Trời và được đồng kế tự với Đấng Christ và như vậy, mọi sự đã chép về Gia-cốp đều là bóng về những người được Đức Chúa Trời chọn cho được làm tôi tớ của Đức Chúa Jê-sus Christ, và chúng ta sẽ hiểu biết những sự đó theo Lẽ thật, nghĩa là những người được Đức Chúa Jê-sus Christ bảo lãnh cho được hưởng Giao-ước mới của Ngài, mà được Đức Thánh-Linh dắt dẫn vào trong các Lẽ thật, mà những sự mâu nhiệm đó là Lẽ thật.

Hết thấy những người tin Chúa muốn được làm con kế tự Đức Chúa Trời, sẽ phải đến với Đức Thánh-Linh, như Gia-cốp đã phải đến với La-ban vậy. Chúng ta phải noi theo Đức Thánh-Linh trọn cuộc đời mình, mà thời gian hai mươi năm Gia-cốp đã ở với La-ban đó là bóng, để tâm linh chúng ta được phục hồi sự sống mình và được hưởng quyền kế tự Lời Đức Chúa Trời, nghĩa là chúng ta được sở hữu Lời của Đức Chúa Trời, tức là nhận được quyền phép của Đức Thánh-Linh mà hiểu được ý nghĩa của Luật pháp văn tự mà Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta, cùng Luật pháp của Thánh-Linh sự sống mà hai con gái của La-ban là bóng.

Nếu chúng ta không tái sanh tâm linh mình, nghĩa là nếu chúng ta không nhận được những sự mà tâm linh chúng ta đã bị thiếu mất bởi tội lỗi của A-đam, thì chúng ta không thể thấy được, cũng không thể hiểu được ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời, điều đó cũng có nghĩa là con mắt của lòng chúng ta vẫn còn mù, tai của lòng chúng ta vẫn còn điếc, miệng của lòng chúng ta vẫn còn câm, và tâm linh của chúng ta vẫn đang ngồi ở trong bóng của sự chết, chưa được phục hồi quyền làm con của Đức Chúa Trời.

Nếu tâm linh của người tin Chúa mà chưa được phục hồi quyền làm con kế tự Đức Chúa Trời, thì làm thế nào người mang danh là người tin Chúa đó có thể đuổi ma quỷ ra khỏi thân thể xác thịt của mình được? và nếu không thể đuổi được ma quỷ ra khỏi thân thể xác thịt của mình, thì làm thế nào mà người ấy có thể được hưởng sự sống đời đời nơi thiên đàng, khi mà tâm linh người đó còn đang ngồi trong bóng của sự chết, khi mà thân thể của người ta, vốn là cái nhà tạm của linh hồn mình vẫn bị ma quỷ cầm buộc?

Bây chúng ta hãy trở lại với công việc của Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã làm cho Gia-cốp, và cũng là bóng về công việc Đức Thánh-Linh sẽ làm cho những người tin Chúa sẽ đến với Ngài và noi theo Ngài mà có được.

Trước hết, chúng ta cần phải hiểu rằng, tất cả mọi sự mà Gia-cốp có được khi người đã đến và sống với La-ban, đều là bóng về những sự ban cho của Đức Thánh-Linh, hay có thể nói là những sự được phục hồi lại cho tâm linh của người tin Chúa, khi người đó đến với Đức Thánh-Linh và noi theo Đức Thánh-Linh.

Gia-cốp (người hình bóng về những người tin Chúa) được La-ban đã gả Lê-a thay vì gả Ra-chên trước cho Gia-cốp, sau một thời gian Gia-cốp đã chăn chiên cho La-ban, điều đó có nghĩa là khi người tin Chúa đến với Đức Thánh-Linh và noi theo Đức Thánh-Linh, thì sự ban cho đầu tiên của Đức Thánh-Linh, đó là Ngài ban Lẽ thật (Lê-a là bóng) cùng khả năng hiểu biết Lẽ thật (Xinh-ba là bóng). Tiếp theo là Đức Thánh-Linh ban cho người tin Chúa quyền sở hữu Luật pháp văn tự (Ra-chên là bóng), cùng khả năng hiểu biết giá trị quan trọng của Luật pháp văn tự (Bi-la là bóng).

Thông qua Lẽ thật (Lê-a là bóng) mà tâm linh của người tin Chúa (Gia-cốp là bóng) sanh bông trái đầu tiên, nghĩa là khả năng đầu tiên của tâm linh loài người được phục hồi, đó là sự **nhìn thấy** (**Ru-bên** là bóng). Tiếp theo là sự **nghe được** của tâm linh người đó được phục hồi, (**Si-mê-ôn** là bóng). Tiếp theo là **đức tin** của tâm linh người ấy được phục hồi (**Lê-vi** là bóng). Tiếp theo đó là **môi miệng** của tâm linh người tin Chúa được phục hồi khả năng ngợi khen, tạ ơn Đức Chúa Trời (**Giu-đa** là bóng).

Tại thời điểm này, Đức Thánh-Linh sẽ dùng Bi-la (người hầu gái của La-ban), là quyền năng giúp cho tâm linh của người tin Chúa được phục hồi, đó là sự biết Luật pháp, biết biện hộ, biết đoán xét những sự liên quan đến Luật pháp văn tự, (**Đan** là bóng). Tiếp theo đó là khả năng nhận biết trách nhiệm của tâm linh trước Luật pháp công bình của Đức Chúa Trời đối với thân thể xác thịt mình (**Nép-ta-li** là bóng).

Tại thời điểm này, Đức Thánh-Linh dùng Xinh-ba, (người hầu gái của La-ban) là quyền năng giúp khôi phục khả năng công bố Luật pháp của Đức Chúa Trời cho tâm linh của người ấy, tức là khả năng đánh trận, tấn công kẻ thù nghịch, (**Gát** là bóng). Tiếp theo là Đức Thánh-Linh dùng Xinh-ba phục hồi khả năng nhận biết trách nhiệm của tâm linh trong sự cai trị thân thể xác thịt người ta biết sống ngay thẳng và vui mừng ở trước mặt Đức Chúa Trời, (**A-se**, con trai thứ tám của Gia-cốp, bởi Xinh-ba mà được sanh ra đó là bóng).

Tại thời điểm này, Đức Thánh-Linh thông qua quyền phép của Lẽ thật, mà Lê-a là bóng, khiến Gia-cốp được phục hồi khả năng cầu nguyện, cầu thay cho chính mình và cho người khác, (**Y-sa-ca**, con trai thứ năm bởi Lê-a sanh cho Gia-cốp và là đứa con thứ chín của Gia-cốp được sanh ra đó là bóng). Tiếp theo đó là Đức Thánh-Linh khiến cho sự tôn trọng, sự nhận biết chân giá trị của mình ở trước mặt Đức Chúa Trời được phục hồi cho tâm linh người ấy (qua quyền phép của Lẽ thật, mà Lê-a là bóng, đó là sự **Sa-bu-lôn** được sanh ra bởi Lê-a). Tiếp theo đó là sự phục hồi khả năng cho tâm linh người tin Chúa nhận biết trách nhiệm của mình, là quản trị thân thể xác thịt mình qua việc đoán xét và phán xét mọi công việc mà thân thể xác thịt của người ấy phải đối diện và làm theo, đó là sự Lê-a sanh một con gái cho Gia-cốp, đặt tên là **Đi-na**, có nghĩa là **sự phán xét, sự cáo trách, sự phê bình, sự kết án, sự chỉ trích, sự đấu tranh, sự chấp hành Luật pháp**.

Ngay tại thời điểm này, Đức Thánh-Linh đã khiến cho bông trái thuộc về quyền phép của Luật pháp văn tự được sanh ra, đó là Ngài khiến cho Ra-chên sanh một con trai đầu tiên của mình cho Gia-cốp, con trai đó tên là **Giô-sép - Joseph**^{H3130}, đó là chữ יוסף - **Yowceph**, số 3130 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **Đức Giê-Hô-Va gia thêm cho, Đức Giê-Hô-Va làm cho được lớn thêm, Đức Giê-Hô-Va sẽ làm cho thêm nữa, Đức Giê-Hô-Va sẽ làm như vậy nữa,**

Như vậy, thông qua quyền phép của Lẽ thật và của Đức Thánh-Linh mà tâm linh của người tin Chúa được phục hồi các khả năng, cùng với các ân tứ của Đức Thánh-Linh ban cho, giúp cho tâm linh của người tin Chúa biết sử dụng các khả năng của mình để sử dụng Luật pháp văn tự và Luật pháp của Thánh-Linh sự sống mà hầu việc Đức Chúa Trời.

Nếu tâm linh của người tin Chúa chưa được phục hồi các khả năng, các chức năng, tức là các tiêu chuẩn thuộc về chức vụ thầy tế lễ mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã định cho mục đích tạo nên loài người theo ảnh tượng của Ngài, để qua đó mà Ngài chọn được một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ, thì người tin Chúa đó chưa đạt tiêu chuẩn mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã định cho sự cứu chuộc và đó là lý do mà Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán với Ni-cô-đem, một giáo sư dân Y-sơ-ra-ên tại thành Giê-ru-sa-lem, rằng: **“Quả thật, quả thật, ta nói cùng người, nếu một người chẳng sanh lại, thì không thể thấy được nước Đức Chúa Trời....Quả thật, quả thật, Ta nói cùng người, nếu một người chẳng nhờ nước và Thánh Linh mà sanh, thì không được vào nước Đức Chúa Trời.”**

Hình ảnh Gia-cốp cùng với những người vợ và các con của mình rời khỏi nơi của La-ban một cách vội vàng đó (theo văn tự) chính là sự người tin Chúa khi đã được tái sanh và được phục hồi quyền làm con kế tự Đức Chúa Trời sẽ nhận thức được trách nhiệm của mình là phải ngay lập tức thi hành sự giải phóng thân thể xác thịt mình ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết.

Theo văn tự chép là: **Gia-cốp gạt La-ban, vì không nói rằng, mình muốn đi trốn. Vậy, người đứng dậy, đem theo hết thầy tài vật mình, trốn đi ngang qua sông, thẳng tuốt về núi Ga-la-át.** Nhưng trong Lẽ thật thì khi Gia-cốp được Đức Giê-hô-Va phán bảo người hãy đứng dậy, ra khỏi xứ này và trở về xứ của bà con người, ấy là bóng về việc Đức Thánh-Linh phán với người tin Chúa đã được tái sinh và được nhận lãnh những sự ban cho của Ngài, tức là được phục hồi các tiêu chuẩn mà Đức Giê-hô-Va đã định cho loài người phải có, thì người ấy phải trở dậy thực hành mạng lệnh mà Đức Giê-hô-Va đã phán với loài người từ lúc ban đầu, đó là: **“Hãy sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy đầy đất; hãy làm cho đất phục tùng, hãy quản trị loài cá dưới biển, loài chim trên trời cùng các vật sống hành động trên mặt đất.”** (Sáng thế ký 1:28)

Người tin Chúa khi chưa được tái sinh tâm linh mình, nghĩa là chưa được phục hồi quyền làm con kế tự Đức Chúa Trời, thì người đó không thể làm được công việc này, vì thân thể xác thịt của người đó vẫn còn bị cầm buộc bởi quyền lực của sự tội và sự chết.

(Theo văn tự) khi Gia-cốp nghe Đức Giê-hô-Va phán với mình, thì người đã nói chuyện với Ra-chên và Lê-a về quyết định của mình, nhưng theo Lẽ thật thì khi tâm linh của người tin Chúa đã được phục hồi quyền làm con kế tự Đức Chúa Trời và nghe được tiếng Chúa phán, thì người ấy phải nhận biết mọi sự mà mình đã được sở hữu, mà sự Gia-cốp nói chuyện với Ra-chên và Lê-a đó là bóng.

Việc Gia-cốp không công bố, không nói chi cho La-ban biết về quyết định của mình đó là bóng về công việc của Đức Thánh-Linh hành động trong lòng của những người tin Chúa đã được tái sinh bởi quyền phép của Ngài, sẽ không phải công bố ra cho mọi người khác biết quyết định của mình, nhưng là sự trở dậy cách mạnh mẽ, mang lấy các khí giới chiến của Đức Chúa Trời, mà ý nghĩa của các chữ **đứng dậy - rose^{H6965} up** và **đi ngang - passed^{H5674} over^{H5674}** và chữ **sông - the river^{H5104}** đó là bóng.

Trong văn tự chép rằng: **thẳng tuốt về núi Ga-la-át.** Trong nguyên văn chép là **and set^{H7760} his face^{H6440} toward the mount^{H2022} Gilead^{H1568}**, có nghĩa là: *Người đặt lòng mình đối diện với núi Ga-la-át*, mà ý nghĩa của chữ **Ga-la-át** đó là *các bằng chứng*.

Nghĩa là khi người tin Chúa đã được tái sinh và được phục hồi quyền làm con kế tự Đức Chúa Trời, khi nghe được tiếng Chúa, thì người ấy phải trở dậy thi hành trách nhiệm của mình cách vui mừng, cách vững chí và mọi sự mà người ấy sẽ làm là đối diện với mọi sự đã được chép trong Kinh-Thánh, vì Lời của Đức Chúa Trời là bằng chứng về Giao-ước của Đức Chúa Trời lập với những người được Ngài chọn.

Chữ **đi ngang qua sông** được chép trong văn tự đó, theo Lẽ thật đó là sự thi hành chức vụ của mình, không còn phải như là một con trẻ nữa, nhưng là con trưởng thành, vì người ấy đã được Đức Thánh-Linh làm chứng rằng, mình là con của Đức Chúa Trời và Ngài đã giao chìa khoá Nước Thiên đàng cho mình, thì hãy hành động và chiếu ánh sáng của sự sống mà mình đã nhận được từ nơi Đức Thánh-Linh, mà chữ **đi ngang qua sông - passed^{H5674} over^{H5674} the river^{H5104}** đó là bóng, vì theo tiếng Hê-bơ-rơ thì chữ **đi ngang - passed^{H5674} over^{H5674}** chép trong câu 21 trên, đó là chữ **עָבַר - abar**, số 5647 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *vượt qua, băng qua, mang theo, đem theo, di chuyển nơi cư trú*. Còn chữ **sông - the river^{H5104}** chép trong câu 21 trên, đó là chữ **נָהָר - nahar**, số 5104 ra từ chữ **נָהָר - nahar**, số 5102 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *dòng sông hoặc suối; để chiếu ánh sáng, làm sáng tỏ, sự tỏ sáng, xuất phát cùng nhau*;

Ê-sai 60:1-7: Hãy dậy lên, và sáng lòa ra! Vì sự sáng người đã đến, và vinh quang Đức Giê-hô-va đã mọc lên trên người. Nay, sự tối tăm vây phủ đất, sự u ám bao bọc các dân; song Đức Giê-hô-va dậy lên trên người, vinh quang Ngài tỏ rạng trên người. Các dân tộc sẽ đến nơi sự sáng người, các vua sẽ đến nơi sự chói sáng đã mọc lên trên người. Hãy ngước mắt lên xung quanh người, và nhìn xem: họ nhóm lại hết thầy, và đến cùng người. Con trai người đến từ xa, con gái người sẽ được bông ảm trong cánh tay. Bấy giờ người sẽ thấy và được chói sáng, lòng người vừa rung động vừa nở nang; vì sự dư dật dưới biển sẽ trở đến cùng người, sự giàu có các nước sẽ đến với người. Muôn vàn lạc đà sẽ che khắp xứ người, cả đến lạc đà một gu ở Ma-đi-an và Ê-pha cũng vậy. Nay, hết thầy những người Sê-ba đem vàng và nhũ hương đến, và rao truyền lời ngợi khen Đức Giê-hô-va. Hết thầy bấy súc vật của Kê-đa sẽ nhóm lại nơi người, những chiên đực xứ Nê-ba-giốt sẽ làm của người dùng, dâng lên bàn thờ Ta làm một của lễ đẹp ý, nên Ta sẽ làm sáng nhà của sự vinh hiển Ta.

